

досить часто виникали гострі протиріччя, і нетерпимість. Але їх головні осередки були розділені територіально, будучи як би регенованими один від одного. Нині глобальні комунікаційні, фінансові, міграційні потоки пробили величезні проломи в існуючі бар'єри, спресувавши різноманітні культури і способи життя в єдиному просторі світового колективу.

Разом з тим глобалізація наочно демонструє невичерпну різноманітність соціокультурних традицій та форм суспільного устрою, норм, взаємовідносин і ціннісних орієнтацій, що притаманні різним співтовариствам. Зауважити треба й те, що з часом ці різноманіття зростають і можуть переростати у гострі конфлікти та зіткнення.

Формування відкритого типу мислення у членів суспільства, особливо у молоді, пробудження інтересу до діалогу послідовників різних світоглядів та політичних уподобань до усунення упередженості один проти одного на основі терпимості та конструктивної співпраці – є основним завданням на сьогодні, а припинення будь-яких екстремістських дій повинно бути однією із основних складових цього завдання.

Це достатньо довгий процес, коли в суспільстві відбувається повна ліквідація та несприйняття проявів екстремізму, становлення атмосфери толерантності. Цей процес формується під впливом різних факторів та чинників. Значним чином на нього впливають різні громадські та молодіжні організації, а також система освіти в цілому та засоби масової інформації.

Важливо зазначити, що Україна виявила актуальну проблему зіткнення різних ідентичностей, що сформовані навколо релігійних, національних, етнічних, мовних, політичних, історико-регіональних та ментальних відмінностей. Небажання поділяти релігійні та етнокультурні цінності, в результаті призводить до того, що на сьогоднішній день ми маємо суперечливу і досить небезпечну ситуацію: одна країна – дві ідентичності. Існують спроби неконструктивного розв'язку цієї проблеми шляхом федералізму, мовного розділення, розведення нації по різні боки культурного українського суспільства.

Роздробленість суспільства не обов'язково завжди є катастрофою. На сьогоднішній день важко відшукати державу, в якій суспільство не розділялося за культурними, політичними, релігійними та іншими ознаками, але за допомогою взаємної поваги можна зберегти її єдність та цілісність.

Саме тому виховання толерантності повинне зводитись не лише до гасел та закликів і звертатися до широковідомих імперативів. Сутність полягає в тому, що ми маємо виховувати самосвідомість на різних рівнях, адже люди належать до відмінних спільнот, саме тому необхідно це брати до уваги, не слід абсолютизувати певний рівень. Слід розрізняти різні рівні самосвідомості, і, зважаючи на те, що ми можемо мати свої власні уподобання, проживати в різних куточках світу, а також мати свої громадянські, конфесійні погляди, ми повинні залишатися людьми по відношенню один до одного.